

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **P. R.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, Praha 8

proti
žalovanému: **Městský úřad Velké Meziříčí**
sídlem Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobou ze dne 10. 4. 2020 se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému vrátit opožděně uhrazenou částku ve výši 1 000 Kč, která byla uhrazena na účet žalovaného pod variabilním symbolem 2650036776. Žalobce v návrhu na zahájení řízení uvedl, že mu byla

dne 6. 12. 2018 doručena výzva k úhradě částky 1 000 Kč na účet žalovaného (výzva ze dne 3. 11. 2018, č. j. DOP/109009/2018-adam/40461/2018). Jelikož žalobce je členem spolku Ochrana řidičů, o. s., zaslal spolku výzvu k úhradě určené částky spolu se žádostí o vyřízení záležitosti zaplacením určené částky. Tento spolek určenou částku uhradil. Následně bylo zjištěno, že částka byla uhrazena opožděně, a tudíž měla být žalobci bezodkladně vrácena; to se však doposud nestalo. K úhradě částky došlo po lhůtě její splatnosti, neboť žalobce spolku nejdříve nezaslal výzvu také s obálkou, v němž mu došla, takže spolek nemohl ověřit, zda je hrazení určené částky včasné; proto ji z opatrnosti uhradil ihned s předpokladem, že bude-li uhrazena po lhůtě, žalovaný ji podle zákona vrátí. Povinnost k vrácení uhrazené částky vyplývá z ust. § 125h odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „silniční zákon“). Žalobci jakožto provozovateli vozidla však doposud opožděně uhrazená částka nebyla vrácena. Pro žalobce se uvedená částka nejví jako zcela zanedbatelná, neboť žalobce má mnoho pohledávek; nemůže si dovolit zvýhodňovat státní orgány a plnění jejich dluhů nepožadovat. Pro žalobce je nyní „každá koruna dobrá“. Částka 1 000 Kč představuje náklady žalobce a jeho rodiny na potraviny po dobu dvou týdnů.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

2. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že určenou částku vrátil dne 19. 3. 2019 na účet spolku Ochrana řidičů, o. s. (z tohoto účtu byla platba uhrazena). V rámci žaloby vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 129/2019 žalobce nezpochybňoval, že by částka 1 000 Kč nebyla poukázána zpět na účet spolku; naopak tuto částku pokládal za řádně (nikoliv však včas) vrácenou. Žalovaný byl v dobré víře, že má své závazky vůči žalobci vyrovnané a nerozumí tomu, jak by mohlo zadržování finančních prostředků trvat, pokud v předchozím řízení žalobce tvrdil a měl za nesporné vrácení určené částky ke dni 19. 3. 2019. V případě předmětné částky se jedná o částku bagatelní. Tvzení žalobce ohledně důležitosti této částky pro něj je pro žalovaného podivné. Žalobce se opakovaně dopouští porušování právních předpisů a nesnaží se jim přecházet, a to nejen s ohledem na tvrzení napjatý rodinný rozpočet.
3. Postupem žalovaného nemohlo dojít ke krácení žalobcových veřejných subjektivních práv. Žalovaný rovněž uvedl, že pro posouzení věci může být významné chování právního zástupce žalobce v obdobných věcech a z něj patrná účelovost jednání. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. O věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání za splnění podmínek, vyplývajících z ust. § 51 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
5. Soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení v projednávané věci. Dospěl přitom k závěru, že nemůže bez dalšího vyslovit, že by žalobcem tvrzené přímé zkrácení na jeho právech bylo z povahy věci vyloučeno. Soud dospěl rovněž k dílčímu závěru, že žaloba je včasná, mezi účastníky řízení není sporné, že předmětná částka přímo na účet žalobci žalovaným uhrazena doposud nebyla. Nápravy se nelze domáhat ani prostředky zakotvenými ve správním řízení, neboť s vrácením určené částky podle § 125h zákona o

silničním provozu není spojeno žádné samostatné správní řízení. Podání stížnosti proti postupu žalovaného podle § 175 správního řádu nelze chápat jako jiný prostředek ochrany, který je nutno vyčerpat před podáním zásahové žaloby.

6. Soud dospěl dále k dalšímu dílčímu závěru, že v případě předmětné žaloby nejde o věc již rozhodnutou, neboť sice před Krajským soudem v Brně probíhalo řízení týchž účastníků (s částečně obdobnou žalobní argumentací) pod sp. zn. 30 A 129/2019, přičemž v této věci byl vydaný již pravomocný rozsudek, nicméně porovnáním žalob ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 129/2019 a pod sp. zn. 30 A 49/2020 je nutno dojít k závěru, že se v jejich rámci žalobce domáhal vydání jiného petitu (v prvně jmenované věci žalobce žádal, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný žalobci bezodkladně nevrátil určenou částku ve výši 1 000 Kč uhrazenou opožděně dne 28. 12. 2018 pod VS 2650036776, ale vrátil ji až dne 19. 3. 2019, byl nezákonný a v nyní řešené věci se žalobce domáhá vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalobci povinnost vrátit opožděně uhrazenou částku ve výši 1 000 Kč, která byla uhrazena na účet žalovaného pod VS 2650036776). Rovněž pokud jde o vylíčení skutkových okolností tvrzeného nezákonného zásahu, rozcházejí se přes počáteční shodu tvrzení uplatněná v nyní soudem projednávané žalobě oproti žalobě předchozí. V žalobě z roku 2019 žalobce tvrdil, že mu předmětná částka byla vrácena dne 19. 3. 2019, v nyní projednávané věci žalobce tvrdí, že mu doposud tato částka vrácena nebyla.
7. Níže uvedený skutkový stav věci je mezi stranami nesporný. Žalovaný vyzval žalobce výzvou ze dne 3. 11. 2018, č. j. DOP/109009/2018-adam/40461/2018 k uhrazení částky ve výši 1 000 Kč určené podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, pokuty, ve lhůtě 15 dnů na účet žalovaného. Žalobce jako provozovatel motorového vozidla, reg. zn. X byl informován, že řidič předmětného vozidla se dopustil přestupu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť na úseku dálnice D1 – 147.0 (směr Praha) dne 29. 5. 2018 překročil nejvyšší povolenou rychlost mimo obec. Žalobce byl poučen, že dnem splatnosti se rozumí připsání peněz na účet žalovaného. Tato výzva byla žalobci doručena dne 6. 12. 2018, takže lhůta 15 dnů uplynula dne 21. 12. 2018. Příkaz k úhradě částky bezhotovostním převodem byl zadán až dne 28. 12. 2018, k připsání na účet žalovaného došlo dne 31. 12. 2018. Předepsaná částka byla uhrazena až po datu její splatnosti, k zaslání této částky došlo z účtu č. 2650036776, vedeného na jméno spolku Ochrana řidičů, o. s.
8. Podle ust. § 125h silničního zákona platí:
(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud
a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2,
b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.
(...)
(3) Určená částka je splatná do 15 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1.
(...)
(5) Je-li určená částka uhrazena nejpozději v den splatnosti, obecní úřad obce s rozšířenou působností věc odloží. V opačném případě obecní úřad s rozšířenou působností pokračuje v šetření přestupku. O tomto postupu poučí obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovatele vozidla ve výzvě podle odstavce 1.

(...)

(7) Je-li určená částka uhrazena po dni splatnosti, obecní úřad ji bezodkladně vrátí provozovateli vozidla.

(8) Určená částka je příjmem obce, jejíž obecní úřad vyzval provozovatele vozidla k uhrazení určené částky.

9. K vrácení této částky žalovaným na stejný účet (z něž tato částka přišla) došlo prostřednictvím příkazu k úhradě ze dne 18. 3. 2019. K jejímu vrácení došlo více jak 2 měsíce poté, co platba 1 000 Kč byla opožděně uhrazena.
10. Ve věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 30 A 129/2019 žalobce tvrdil, že uhradil předmětnou částku na účet žalovaného dne 28. 12. 2018. Zároveň tvrdil, že žalovaný určenou částku nenavrátil bezodkladně, neboť tato částka byla žalobci vrácena až dne 19. 3. 2019, tedy po téměř 3 měsících. V nyní soudem projednávané věci však žalobce tvrdí (a vyplývá to i z obsahu správního spisu), že předmětná částka 1 000 Kč byla žalovaným vrácena na účet náležející spolku Ochrana řidičů, o. s., tedy subjektu, který částku opožděně uhradil.
11. Jak vyplývá ze shora uvedeného ust. § 125h odst. 7 silničního zákona, v případě, že určená částka byla uhrazena po dni splatnosti, je třeba, aby ji obecní úřad bezodkladně vrátil *provozovateli vozidla*. Žalovaný tedy nepostupoval ve smyslu citovaného ustanovení, neboť předmětný spolek (z jeho účtu byla předepsaná částka uhrazena) nebyl provozovatelem vozidla, jehož řidič se dopustil přestupku shora uvedeného.
12. Jak však vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019 – 135, platí, že nezákonným zásahem ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. není bez dalšího jakékoliv nezákonné jednání správního orgánu. Ačkoliv byl uvedený závěr Nejvyšším správním soudem učiněn za skutkově odlišných okolností (v citovaném případě nevrátil správní orgán bezodkladně žalobci opožděně zaplacenou pokutu ve výši 500 Kč), považuje Krajský soud v Brně v odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu vyslovené východisko, tedy že „vzhledem ke všem okolnostem případu se tento postup žalovaného sice týkal stěžovatele, nicméně do jeho právní sféry zasahoval v tak nepatrné intenzitě, že nelze vůbec hovořit o zásahu do jeho subjektivních práv“, za nosné i pro nyní projednávanou věc.
13. Soud zohlednil skutečnost, že šlo o zadržování částky ve výši 1 000 Kč, a to reálně po dobu necelých tří měsíců. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 A 129/2019 žalobce tvrdil, že mu byla uvedená částka vrácena (konkrétně tvrdil, že byl pouze po tuto dobu omezen s částkou 1 000 Kč disponovat a bylo mu tak bráněno ve výkonu jeho vlastnického práva). Skutečnost, že částka byla vrácena na účet citovaného spolku, nepředstavovala tedy pro žalobce žádný problém (výslovně si stěžoval, že byl na vlastnickém právu omezen jen necelé 3 měsíce – tímto způsobenou újmu hodnotil zdejší soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2019, č. j. 30 A 129/2019 – 34 jako nedosahující intenzity nezákonného zásahu ve smyslu ust. § 82 s.ř.s.). Sám stěžovatel si újmy evidentně nebyl vědom, jestliže vrácení částky neurgoval a proti jejímu zadržování se nijak nebránil. Způsobené příkoří si uvědomil až ve chvíli, kdy žalovaný vrátil částku na účet plátce. Lze tedy postavit najisto, že uvedená záležitost byla mezi spolkem a žalobcem vypořádána, neboť jinak by žalobce tvrzení o pouhém cca tříměsíčním zkrácení jeho práva neuplatňoval.

14. Z uvedeného pohledu má Krajský soud v Brně jednoznačně za to, že zásah do veřejných subjektivních práv žalobce spočívající toliko ve skutečnosti, že předmětná částka nebyla po dobu necelých 3 měsíců vrácena přímo na jeho účet (z něhož nebyla ani zaplacená), ale na účet spolku, který ji za žalobce zaplatil, je natolik nepatrný, že jej nelze označit za zásah, který si zasluhuje ochranu žalobou podle § 82 s.ř.s.
15. Nebyly tak naplněny všechny definiční znaky nezákonného zásahu, jak vyplývají např. ze shora již citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2019, č. j. 9 As 138/2019 – 35, které by vedly k potřebě poskytnout žalobci ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s.

IV. Závěr a náklady řízení

16. Z výše uvedených důvodů Krajský soud v Brně žalobu postupem podle ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
18. Žalobce jakožto neúspěšný účastník řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 10. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu

